

PIPA (3) *sb f i może m*

f (2), *f a. m* (1) *GliczKsiąż.*

a jasne.

sg N pipa (2). *◇ G pipy* (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(z Cn; XVIII) – XVIII w.

Rurkowaty trzon pióra ptasiego używany do pisania; dudka; caulis Mącz, Cn; pinna Calep (3) : Calep 806b; [Pipá/ Caulis penna, calamus. Volck Qqq4v].

Wyrażenie: »pipa u piora« (1): Caulis pennarum avium, Pipá u pióra. Mącz 42b.

Obelż. (1): Coż yelli ocyec da fyná do náuczycyelá nyeuká ábo proftego żaká á pipi yáki będzyc náuczycyel táki diſcipuł. GliczKsiąż L7.

JBi